

HØJESTERETS KENDELSE

afsagt fredag den 11. august 2023

Sag BS-14541/2023-HJR

Advokat A kærer Østre Landsrets salærafgørelse i sagen:

S
(advokat A)

mod

Ankestyrelsen
(advokat Inge Houe)

I tidligere instanser er truffet afgørelse af Retten på Frederiksberg den 23. august 2022 (BS-8633/2018-FRB) og afsagt kendelse af Østre Landsrets 2. afdeling den 13. oktober 2022 (BS-32655/2022-OLR).

Dommerne, Jan Schans Christensen, Jørgen Steen Sørensen og Ole Hasselgaard, har deltaget i denne afgørelse.

Påstande

Kærende, advokat A, har nedlagt påstand om, at statskassen i salær til ham skal betale 130.000 kr. inkl. moms, subsidiært et mindre beløb fastsat efter Højesterets skøn, dog højere end 100.000 kr. inkl. moms.

Ankestyrelsen har ikke udtalt sig i anledning af kæremålet for Højesteret.

Landsretten har henholdt sig til sin afgørelse.

Sagsfremstilling

Den 12. marts 2018 anlagde advokat A på vegne af S sag mod Ankestyrelsen ved Retten på Frederiksberg med påstand om, at Ankestyrelsen skulle aner-

kende, at S havde pådraget sig en psykisk lidelse, der var omfattet af lov om arbejdsskadesikrings § 5, jf. § 7, stk. 1, nr. 1. Sagens værdi var oplyst til 2.600.000 kr.

S var den 19. januar 2018 blevet meddelt fri proces til sagen efter retsplejelovens § 328. Advokat A blev beskikket for S.

Efter Retslægerådets besvarelser af 17. december 2020 og 1. oktober 2021 samt Ankestyrelsens afgørelse af 25. februar 2022 blev sagen den 22. juli 2022 hævet af S. Advokat A anmodede i den forbindelse om et salær på ikke under 160.000 kr. inkl. moms.

Ved Retten på Frederiksbergs retsbog af 23. august 2022 blev sagen hævet, og retten anførte bl.a.:

”S har hævet sagen, og parterne har indleveret omkostningsindlæg.

Retten lægger til grund, at Ankestyrelsen skal anses som vindende part, og at sagens værdi udgør 2.600.000,00 kr.

Retten bestemte, at statskassen inden 14 dage skal betale sagsomkostninger til Ankestyrelsen, idet S har fri proces.

Retten fastsatte sagsomkostningerne efter sagens værdi, forløb og udfald med 130.000,00 kr. til advokatudgift. Ankestyrelsen er ikke momsregistreret.”

Af retsbog med salærfastsættelse af samme dato fremgår bl.a.:

”Advokat A har anmodet om salær og indleveret salæropgørelse.

Retten lægger til grund, at sagens værdi udgør 2.600.000,00 kr.

Retten finder i overensstemmelse med Højesterets kendelse gengivet i U1999.1414/2H, at fastsættelsen af salær til den beskikkede advokat skal ske med udgangspunkt i de vejledende salærtakster, der anvendes ved fastsættelsen af sagsomkostninger, men at der tillige tages hensyn til det opnåede resultat, sagens beskaffenhed og arbejdets omfang.

Henset til sagens karakter og omstændigheder, herunder den begrænsede skriftveksling og antal af fremlagte bilag, finder retten ikke grundlag for at fastsætte salæret i overensstemmelse med den indleverede salæropgørelse.

Retten fastsatte herefter salæret til advokat A til 80.000,00 kr. med tillæg af moms.”

Advokat A kærede byrettens salærfastsættelse til Østre Landsret, der ved kendelse af 13. oktober 2022 stadfæstede byrettens afgørelse. Af kendelsen fremgår bl.a.:

”Sagen angår fastsættelse af salær til advokat A i en arbejdsskadesag mod Ankestyrelsen, hvor han var beskikket som advokat for sagsøger. Sagen, der angik en værdi på 2,6 mio. kr., blev hævet efter forelæggelse for Retslægerådet.

Efter retsplejelovens § 334, stk. 2, tilkommer der den beskikkede advokat et passende salær samt godtgørelse for udlæg.

Som anført af byretten er det ved Højesterets kendelse af 27. maj 1999 (UfR 1999.1414/2) og i senere sager fastslået, at salær til en beskikket advokat i en civil sag i overensstemmelse med mangeårig praksis bør fastsættes med udgangspunkt i de vejledende salærtakster, der anvendes ved fastsættelsen af sagsomkostninger, men således, at der tillige kan tages hensyn til det opnåede resultat, sagens beskaffenhed og arbejdets omfang.

Efter en samlet vurdering, herunder af sagens udfald, finder landsretten ikke tilstrækkeligt grundlag for at ændre afgørelsen vedrørende fastsættelse af salær til advokat A. Det, som advokaten har anført for landsretten, kan ikke føre til et andet resultat.”

Parternes synspunkter

A har anført navnlig, at han som beskikket advokat for S er berettiget til et salær svarende til det beløb, som Ankestyrelsen er tilkendt i sagsomkostninger.

Østre Landsret henviser i sin kendelse af 13. oktober 2022 til Højesterets kendelse i UfR 1999.1414/2 H. Denne kendelse er også fremhævet i betænkning 1436/2004 af Retsplejerådet i forbindelse med rådets overvejelser om salær til en beskikket advokat. Det bestrides ikke, at der efter lovændringen i 2005 fortsat tages udgangspunkt i de vejledende takster samtidig med, at der kan lægges vægt på parametrene, det opnåede resultat, sagens beskaffenhed og arbejdets omfang.

Det bestrides imidlertid, at der i nærværende sag skulle være holdepunkter for, at Ankestyrelsen skal tilkendes et højere beløb i sagsomkostninger, end hvad den beskikkede advokat skal tilkendes i salær efter reglerne om fri proces.

Det kan ikke tillægges vægt, at det opnåede resultat blev, at kærende måtte anses for taber af retssagen, da kærende efter besvarelsen fra Retslægerådet så sig nødsaget til at hæve sagen.

Der er tale om en retssag, hvis videre forløb for begge parter vedkommende har været afhængig af besvarelsen fra Retslægerådet, hvor udfaldet i besvarelsen aldrig kendes, og hvor sagen alt efter svaret fra Retslægerådet (ganske ofte) enten vil blive genoptaget af Ankestyrelsen eller hævet af sagsøger.

Det afgørende må i stedet være, at der er bevilget fri proces af en offentlig myndighed, som har vurderet, at der i sagen var rimelig grund til at føre sagen. Det afgørende kan ikke være det opnåede resultat. Særligt ikke, når der netop ikke er tale om en sag, hvor der fra start var ringe udsigter til et godt resultat, hvilket også afspejler sig i, at der er tilkendt fri proces i sagen.

I nærværende sag har der herudover for kærende som minimum været den samme mængde arbejde som for Ankestyrelsen. Det er således kærende, som har skullet oplyse sagen samt forelægge sagen for Retslægerådet. Endeligt skal den beskikkede advokat tilkendes salær for det fulde arbejde med sagen, herunder også for udarbejdelse af ansøgning om fri proces til Civilstyrelsen. Et arbejde, som ikke er udført af Ankestyrelsen.

Højesterets begrundelse og resultat

Sagen angår fastsættelse af salær til advokat A i en civil sag med en sagsværdi på 2,6 mio. kr.

Advokat A har under sagen været beskikket advokat for en part, som var meddelt fri proces, og som hævdede sagen i byretten og herefter blev anset for tabende part ved byrettens sagsomkostningsfastsættelse. Han har fået tilkendt et salær på 80.000 kr. + moms og har påstået, at dette forhøjes til 130.000 kr. inkl. moms svarende til det beløb, der er tilkendt i sagsomkostninger til modparten, der blev anset for vindende part.

Efter retsplejelovens § 334, stk. 2, tilkommer der den beskikkede advokat et passende salær samt godtgørelse for udlæg.

Det er ved Højesterets kendelse af 27. maj 1999 (UfR 1999.1414/2) og i senere sager fastslået, at salær til en beskikket advokat i en civil sag i overensstemmelse med mangeårig praksis bør fastsættes med udgangspunkt i de vejledende salærtakster, der anvendes ved fastsættelsen af sagsomkostninger, men således, at der tillige kan tages hensyn til det opnåede resultat, sagens beskaffenhed og arbejdets omfang.

Efter en samlet vurdering finder Højesteret ikke grundlag for at ændre afgørelsen vedrørende fastsættelse af salær til advokat A.

Højesteret stadfæster herefter landsrettens kendelse.

THI BESTEMMES:

Landsrettens afgørelse vedrørende salær til den beskikkede advokat, A, stadfæstes.

Kæremålsomkostningerne ophæves.